THE SHEPHERD OF ISRAEL

ENGLISH DEPARTMENT

VOL. X. No. 5. 50 CENTS A YEAR JANUARY, 1928.

Who Crucified Him?

For years the Jews have resented the charge that they were guilty of the crucifixion of the Lord Jesus Christ on Calvary's Cross 2000 years ago. There was a time when they were proud to shout "Crucify Him!" But in these modern days they have seemed to change their minds, and instead they vehemently deny any share in the great tragedy of history.

It seems to us two important questions need to be answered before we can reach an intelligent answer to the question, Who crucified the Lord Jesus Christ? They are:

1st. Why was the Lord Jesus crucified?

2nd. Why are the Jews now so anxious to wash their hands of any part in the crucifixion?

1st. Why was the Lord Jesus Christ crucified? Was He a martyr to a hopeless cause? Was He an inciter to riot? Did He plan to overthrow existing governments? Was He a murderer? No, to every question! Why then was He crucified? We will let the Jewish rabbis give you the answer:

> "The Jews answered Him, saying, For a good work we stone thee not; but for blasphemy; and because that thou, being a man, makest thyself God." John 10:33.
>
> And the high priest answered and said unto him, I adjure thee by the living God, that thou tell us whether thou be the Christ, the Son of God. Jesus saith unto him, Thou hast said; nevertheless I say unto you, Hereafter shall ye see the Son of man sitting on the right hand of power, and coming in the clouds of heaven. Then the high priest rent his clothes, saying, He hath spoken blasphemy; what further need have we of witnesses? Behold, now ye have heard this blasphemy. What think ye? They answered and said, He is guilty of death. Then did they spit in his face, and buffeted him; and others smote him with the palms of their hands. Matt. 26:63-67.

He was condemned to death because He claimed to be the only begotten Son of God! In other words, God made manifest in the flesh.

And of course the Jews had abundant proof of the truth of that wonderful claim. First, there was His miraculous birth, born of a virgin. And they knew how the Wise Men came seeking Him Who was to be born King of the Jews.

Then, secondly, they saw Him when He was publicly baptized by John in the River Jordan. And their eyes must have bulged when they saw the Holy Spirit in the form of a dove, descend upon His holy Head, and heard a voice from heaven, "This is My beloved Son; hear ye Him!"

Then, thirdly, they were witnesses of the miracles He performed before their eyes; He gave sight to the blind, hearing to the deaf; he made the lame to walk; and greatest wonder of all, the dead to live. "Lazarus, come forth" He commanded, and to the astounded eyes of those who beheld, Lazarus came forth. "Never man spake like this Man!" confessed the Rabbis.

Then Why Was He Crucified?

If He were God, why did He allow Himself to be taken, brutally abused, and then shamefully crucified on the Cross? Hear what He Himself had to say:

> "Therefore doth my Father love me, because I lay down my life, that I might take it again. No man taketh it from me, but I lay it down of myself. I have power to lay it down, and I have power to take it again. John 10:17,18.

Why did He lay down His life of His own accord? And once more the answer is simple, so simple that any Jew who is at all versed in Bible knowledge can understand it. The Lord Jesus Christ Himself explained it by saying in Matt. 26:56:

> "But all this was done, that the scriptures of the prophets might be fulfilled."

What Scripture? Let us quote to you a few verses from Isaiah 53 just as an example of what God has told us through our own prophets:

> "All we like sheep have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on Him the iniquity of us all. He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb, so he opened not his mouth." Isa. 53:6,7.

Now you see the answer to the question is not that the Jews crucified Christ, nor even that the Romans crucified Christ. The real answer to the question is, dear reader, that your sins and our sins, they crucified Christ; it was for your sins that He died because there was no other way by which God could accept an atonement for the sins of the world excepting through the sacrifice of His only begotten Son, the Lord Jesus Christ.

2nd. Why are the Jews today so anxious to deny all responsibility for the crucifixion? It is because they have come to realize that the Lord Jesus Christ was the best Man that ever lived; He was perfect, sinless, without a single flaw. Over and over again He would challenge the Jews to find in Him one sin, and over and over again they slunk away in cowardly retreat.

For many years our Jewish leaders have been so foolish and so ignorant as to try to tell the Jews that there never was such a person as the Lord Jesus Christ. But we are now living in the twentieth century and in a country of enlightenment and education. Therefore, no rabbi has the audacity to repeat the ignorant and stupid stories that were told to our grandfathers. And so the Jews in America know that the Lord Jesus Christ did really live and that He has changed the destinies of the world. That is why the Jews now do not want to be considered guilty of having crucified a good man. But they are illogical; for if the Lord Jesus Christ was a good man, and a perfect man, as the Jews now must admit, then He must have told the truth when He said that He was the Son of God and that He has powers equal with God. And if He told the truth, then every Jew who is honest must believe Him to be the Son of God and must accept Him as the only one through whom their sins will be forgiven. If on the other hand He did not tell the truth when He said that He was the Son of God, then He could not have been a good man, nor a perfect man, and the only conclusion we can reach would be that He committed blasphemy against God; and if that be true; then why should the Jews today be ashamed of having crucified Him two thousand years ago? They ought to be proud of it!

So, dear reader, which side of the question will you take? Will you accept Him for your Saviour now, or will you continue to do as your forefathers did and call Him a blasphemer? May God grant that you shall see the light and see that in this greatest of all men that ever lived, God gave to us His only begotten Son that if you will believe on Him you will never perish, but have everlasting life.

BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton St.
Brooklyn, N. Y.

COME TO OUR MEETINGS

Every Friday ....8 P. M.
Every Sunday ....8 P. M.
Every Monday ....8 P. M.

Published Monthly by the Williamsburg Mission to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

ווײַל אָבער הערען גאָטס שטימע ?

יאָ, מיר פיהלען די פעראַנטוואָרטליכקייט וואָס גאָט רעדט צו אונז דורך דעם נביא יחזקאל, קאַפיטעל ג', 17—22, דאָרט הייסט עס: „ואתה כי הזהרת... ואתה את נפשך הצלת, כי לא הזהרתו... ודמו מידך אבקש". ווער וויל דאָס באַהערציגען ?

אַ טריפה קריסטמאַס אונטערהאַלט

עס איז מערקווירדיג אַז יעדעס יאָהר, „שלשים יום קודם החג" של קריסטמאַס, ד"ה, איינּיגע וואָכען פאַר קריסטמאַס, הויבען שוין אָן די אָרטאָדאָקסישע בלעטער צו קלינגען מיט זייערע גלעקער געגען קריסטמאַס. „אַ איד" — שרייבען זיי — „טאָר ניט נעמען דעם מינדעסטען אנטייל אין דער פייערונג פון קריסטמאַס. מען מוז זיין זהיר וזהיר אַז די אידישע קינדער זאָלען אודאי פאַרלאָזען די סקוהל אין דעם טאָג וואָס מען מאַכט דאָרט אַ קריסטמאַס־אונטערהאַלט פאַר אַלע סקוהל־קינדער." און דאָך פאַרמעהרען זיך יעדעס יאָהר קינדער און ערוואַקסענע אידען וואָס רעוואָלטירען געגען זייער אוקאַז, זיי מאַכען זיך טויב צו זייער ברויזען און שטורמען און ווילען דוקא יאָ אַזאָלכע און עהנליכע אונטערהאַלטונגען בייוואוינען. עס איז עפּעס אַזוי ווי עס הייסט אין דער תורה: „וכאשר יענו אתו כן ירבה".

אַן אָרטאָדאָקסישער רב פון פענסילוועניע האָט זיך משתדל געווען ביי די סופּעראינטענדענטס פון סקוהלס אין זיין שטאָדט אַז באשר זיי זאָלען עקסקוזירען די אידישע תלמידים פון די געוועהנליכע קריסטמאַס עקסערסייזעס אין די פּובליק סקוהלס, ווייל דאָס איז געגען דעם דת היהדות. די אַמעריקאַנער זענען נאַטירליך זעהר ליבעראַל און זיי ווילען קיינעם נישט צווינגען דוקא יאָ צו זיין אַנוועזענד ביי אַזאַ מין אונטערהאַלט און זיי האָבען איינגעוויליגט צו ענטשולדיגען די אידישע קינדער אַז זיי מוזען דאָרט צו יענער צייט נישט זיין.

נאָך אַלעם, ווי דער רב האָט שוין זיין פערלאַנג באַקומען און האָט שוין אַזוי שטאַרק טריאומפירט מיט זיין גרויסען אויפטהו פאַר'ן אידענטום, הויבען זיך אויף די אידישע קינדער מיט זייערע עלטערן און פּראָטעסטירען געגען דעם רב און זאָגען אַז זיי ווילען דאָרט דוקא יאָ זיין ווייל זיי האָבען דאָס ליעב. מיר קאָנען זיך לייכט פאָרשטעלען וואָסאַרא שברי לב דאָס האָט דעם באַטרעפענדען רב פאַרורזאַכט. צי ער האָט יאָ עפּעס אויפגעטהון פאַר אידישקייט צי ניט, איינס איז זיכער אַז ער האָט דערמיט אַרויסגעצייגט און עפענטליך דעמאָנסטרירט אַ גרויסע שנאה צום קריסטענטום. און ווייל דער רב איז דאָך אין די אויגען פון פאָלק אַ שטעלפאַרטרעטער און רעפּרעזענטאַטיוו פון אידען בכלל הייסט עס אַז נישט נור איז דער רב אַליין פערזענליך אַ שונא צום קריסטענטום נייערט כל ישראל.

ווי געוועהנליך איז אַזאַ זאַך געווען פּובליצירט אין די ענגלישע בלעטער און דאָס לעזענדיג איז עס געווען אַזוי ווי אַ שפּיי אין פּנים צו אונזערע קריסטליכע שכנים. און מענשען כאָטש ווי גוטע קריסטען זיי זאָלען ניט זיין, קריכט אין זייער האַרץ אַריין אַ פיהלונג פון חרטה געגען זייערע באַליידיגער, אַזוי ווי מיר לייענען ביי גאָט ב"ה: „וינחם ד' כי עשה את האדם ויתעצב על לבו".

עפּעס אַזאַ מין סאָרט חרטה קומט צו דעם אַמעריקאַנער קריסט, בכן, אָט די אידען וועלכע מ'האָט אַרויסגעטריבען פון פאַרשיעדענע לענדער און מיר האָבען זיי אַריינגענומען אונטער אונזער שוץ און פרייהייט, איצט גרויסען זיי זיך גאָר איבער אונז און האָבען ניט אַמאָל אַזוי פיעל ישרנות צו צייגען אַביסעל דרך ארץ פאַר ישוע המשיח, וועלכען מיר ליבען איבער אַלעס און איז טיעף איינגעוואַקסען אין אונזער הערץ.

אַן אַנדער עראייגניס האָט זיך געטראָפען דאָ אין אונזער ברוקלין. אַ מאַן און אַ פרוי, וואויל בעקאַנט וועגען זייער פילאַנטראָפּיע און זענען אָן דער שפּיץ פון פיעל צדקה אַנשטאַלטען, דיעזע צוויי האָבען באַשטימט צו געבען אין אַ געוויסען אַבענד אַ קריסטמאַס אונטערהאַלט פאַר טויזענד אידישע יתומים. קומען אָבער די אָרטאָדאָקסישע רעדאַקטערס און רופען דאָן אָן „אַ טרפה קריסטמאַס־אונטערהאַלט און מאַכען אַ געוואַלד אַז בכן, יעדער איד וואָס בעטייליגט זיך אין קריסטמאַס־אונטערהאַלטונגען איז אַן איינפאַכער פאַררעטהער און אַ טרעיטאָר. יעדער פון אייך ליעבע לעזער ווייסט וואָס עס קומט אַ פאַררעטהער: די ביקס . . . און פערטיג.

זיי האָבען אויך אַפּעלירט צו זייערע לעזער אַז מען זאָל דיעזע צוויי, דעם מאַן און די פרוי, כאָטש זיי זענען אַזוי וואָהלטהעטיג און האָבען אַזוי פיעל אויפגעטהון אין ענין פון צדקה, זאָל מען זיי דאָך אָבשאַפען פון די אַלע אידישע אָרגאַניזאַציאָנען וועלכע זיי פּראָמאָטירען מיט זייער טהאַט און פערזענליכקייט.

אָט דאָס איז אויך פאַרעפענטליכט געוואָרען אין די ענגלישע בלעטער און אַלע האָבען דאָס געלעזען מיט גרויס באַדויערען און אונצופרידענהייט.

יעדער רעכטדענקענדער איד ווייסט אַז מיט אַ קריסטמאַס־אונטערהאַלט ברעכט מען נישט דעם אידישען דת אַזוי ווי מען ברעכט נישט דעם דת היהדות מיט דעם וואָס מען פייערט וואַשינגטאָן'ס אָדער לינקאָלן'ס געבורטסטאָג, אָדער מיט דעם פייערען דעם פערטען יולי און דערגלייכען, און דאָך וועגען אַזאַ קלייניגקייט שטעלען זיך אָב אָרטאָדאָקסישע אידישע פיהרערס און שרייען אויף דער לבנה.

איז עס אַ וואונדער אַז אַזאַ מבול מיט בילס זענען אַריינגעבראַכט געוואָרען אין דעם יעצטיגען אַמעריקאַנעם קאָנגרעס, אַזוי באַלד ווי ער האָט זיך נור געעפענט, וועלכע זענען מיינסטענס געציעלט געגען דעם באַטריבטען איד אַז ער זאָל נישט קענען אַנטלויפען פון אייראָפּעאישען גיהנום און דאָ אַריינקומען אין אַמעריקאַנער ערי מקלט.

עס זענען אַריינגעבראַכט געוואָרען בילס אויך שווערער צו מאַכען אַן אַמעריקאַנער בירגער צו ווערען. — אַ ביל — אַז ווען אַן אויסלענדער באַגעהט דעם קלענסטען פאַרברעכען זאָל ער פון דאָ לגמרי אַרויסגעשיקט ווערען צוריק אַהין פון וואַנעט ער איז געקומען. אַז אַן אויסלענדער מוז מיט זיך מיטטראָגען זיין פּאַספּאָרט און זיך מעלדען צו דער פּאָליציי אַזוי אָפט ווי ער וויל פאָהרען פון איין שטאָדט אין דער צווייטער. און מי יודע וואָס דער סוף קאָן זיין פון דעם באַשטענדיגען טראַכטען ביי די אַמעריקאַנער געזעצגעבער געגען די אויסלענדער.

זעהט איהר, ווערטהער לעזער, אַז דיעזע ביטערקייט און די געפיהלען פון די גוטע אַמעריקאַנער זענען פאַראורזאַכט נור דורך אַזאָלכע נאַרישע קלייניגקייטען וואָס מאַנכע פון די אידישע פיהרער טהוען אום זיך צו גרויסען בכן וואָס זיי טהוען אויף פאַר'ן אידענטהום.

וואָרום טהוען זיי גאָר ניט אויף וועגען דאָס שפּיעלען אין קאָרטען ביי פיעלע פון אידישען פאָלק וואָס עסט זיך אַריין אין אידישען גוף אַזוי ווי אַ קאַנסער? און פאַרוואָס ניט עפּעס אויפטהון און אויסראָטען די אידישע פאַרברעכענס וועלכע קומען פאָר אַזוי אָפט אין די געריכטען און אויף דעם עלעקטריק טשעיר. דאָס אַלעס איז ביי זיי אָפּנים נישט טריף, נור די שרעקליכע קריסטמאַס־אונטערהאַלטונגען, דאָס איז טריף און פאַרברעכעריש.

וואויל האָט ישוע המשיח אַמאָל געזאָגט אין ירושלים: „וועה צו אייך סופרים און פרושים, איהר הייכלער גיבט מעשר פון מינט און ענים און איהר לאָזט אויס וויכטיגערע זאַכען פון דער תורה. איהר בלינדע פיהרער, איהר זייהט אויס די פליעג און שלינגט איין דאָס קעמעל". (מתתיהו כ"ג).

איצט שרייען די אידישע פיהרער געוואַלד געגען די באַשרענקונגען פון די אימיגראַציע וועלכע זיי האָבען דאָס אַליין פאַראורזאַכט דורך זייערע נאַרישע מאַנירען. ווען זיי זאָלען קאָנען דאָס ברית חדשה וואָלטען זיי פאַרשפּאָרט צו קומען צו די אַלע זאַכען ווייל דאָרט הייסט עס: „וואָס אַ מענש זייעט דאָס וועט ער אויך איינזאַמלען". (גאַלאַטער ו').

שטעלט אָן אייער רעדיאָ אויף
WMBI (263)

דאָס איז די מאָדי בייבעל אינסטיטוט פון שיקאַגאָ, אילינאָיס.

יעדען שבת נאַכמיטאַג, אום 4:30 (שיקאַגאָ צייט), קאָן מען הערען אויף דער רעדיאָ פון יענעם אינסטיטוט אַ האַרציגע אידישע דרשה. פּראָפעסאָר בירנבאום, אַ יודען־קריסט, וואָס איז אויף דער שפּיץ פון יענעם דעפּאַרטמענט, איז דער אָנפיהרער פון די שבת נאָכמיטאָגדיגע דרשות. מ'קאָן אויף דער רעדיאָ הערען אין יענער שטונד שעהנעם געזאַנג אין אידיש און אין ענגליש ווי אויך אידישע און ענגלישע רעדנער וואָס פאַרשפּרעכען צו זיין זעהר אינטערעסאַנט.

שטעלט אָן אייער רעדיאָ שבת נאַכמיטאַג צו דעם אויבּיגען סטעשאָן, איהר וועט דאָס ליעבען און איהר וועט דאַנקען די מאָדי בייבעל אינסטיטוט פאַר דעם פאַרגעניגען וואָס איהר וועט דערפון האָבען. דאָס איז אַ נייע זאַך, ערשט איינגעפיהרט.

בית שר שלום

קאָרנער טרופּ עוו. און וואָלטאָן סטריט, ברוקלין, נ.י.

קומט צו אונזערע פערזאַמלונגען

פרייטאַג נאַכט, 8 אוהר - - - פיר מענער און פרויען

זאַנטאַג נאַכט, 8 אוהר - - - פיר מענער און פרויען

מאָנטאַג נאַכט, 8 אוהר - - - טעסטאַמאָניעל מיטינג

אט אין אזא צייט האט אויסגעבראכען א פאגראם נישט פון עפעס פראסטע גאסען־יונגען, שיכורים און אויסוואורפען, נייערט פון יענע וואס זענען פאררעכענט אלס עדעלע יונגע לייט, ציוויליזירטע און געבילדעטע שטודענטען. זיי האבען דאס געשטיפטעט אן אינטערנאציאנאלע ארגאניזאציע צו פארפאלגען אידען.

מילא דאס וואס זיי זענען בעפאלען אידישע שטודענטען און שטודענטקעס איז אפשר קיין חידוש ווייל זיי זענען אין נאהענטער באציהונג מיט אייננאנדער און עס קאן דארט פאראן זיין קנאה און דארום איז דאס זייער נאטירליכער קורס. ווי קומט דאס אבער — פרעגען מיר — אז זיי, די שטודענטען, זאלען גאר בעפאלען דעם רבנים־קאנגרעס וואס האט דאמאלס שטאטגעפונען אין בודאפעסט פון צירקא 100 רבנים אום צו בעטראכטען דעם דת היהדות און איהם צו באפעסטיגען און צו שטארקען. וואס האבען זיי צו טהון מיט רבנים?

דאן זענען די שטודענטען געגאנגען און האבען אונטערגעצונדען זעקס שוהלען ארויפגיסענדיג נאפט (קעראסין) כדי מ'זאל דאס פייער נישט קענען אויסלעשען. אויך די קשיא, וואס האבען די שטודענטען צו טהון מיט די אידישע שוהלען און מיט די רבנים?

לויט די רעפארטען אין די צייטונגען זענען די שטודענטען בעפאלען אזוי ווי די היישעריקען די פריוואטע וואהנונג פון א רב, איהם מערדערליך געשלאגען און רואינירט דאס גאנצע הויז. ווי געוועהנליך לייענט מען אדורך דיעזע שוידערליכע נייעסען, און מ'פארגעסט זיי באלד, און גאר ניט... אבער יענע באטרעפענדע אידען, נעביך, קלאגען און וויינען איבער זייערע שרעקליכע ליידען און רואינען דורך וועלכע זיי זענען געקומען צום בעטעלשטעקען, און מי יודע אויב, בעפאר זיי וועלען זיך נאך אויסוויינען פון דיעזע ליידען, אויב עס וועלען זיך נישט אונטער רוקען עפעס נייע און עפעס פרישע צרות, אזוי ווי עס איז שוין נעביך דער אידישער גורל נאך משנים קדמניות אן . . .

אזאלכע און עהנליכע פאסירונגען טהוען אונז באמת וועה. מיר וועלכע גלויבען אין ישוע המשיח קאנען נישט פארגעסען די פיעלע צרה'דיגע געשעהענישען וואס טרעפען אזוי אפט אונזערע אידישע ברידער און שוועסטער. אז נישט דא איז דארט, כמעט יעדע וואך הערט מען פון ערגעץ וואו עפעס א מין „איכה". מיר זוכען און פארשען אין גאטס ווארט דעם מקור פון די אלע אידישע צרות און מיר בעטען צו גאט אז די אידישע ליידען זאלען שוין ענדיגען און מיר פרעגען „עד מתי"? יא, טאקע, ווי לאנג איז דאס דער שיעור? . . . אבער פלוצים גיבט אונז גאטס ווארט א בליץ אין אונזער געדאנק און צייגט אונז די אורזאך פון אלע פאגראמען און אלע אנדערע ליידען וואס קומען אזוי אפט איבער אידען.

אין הושע קאפיטעל ד' זאגט אונז גאט דורך דעם נביא: „נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת ואמאסך מכהן לי", ד"ה, מיין אידיש פאלק — זאגט גאט — ווערט פארשניטען און רואינירט צו ליעב דער איינציגער אורזאך, נעמליך, ווייל זיי ווייסען נישט. וואס ווייסען זיי נישט? באזיצט דען נישט דאס אידישע פאלק כל'ערליי וויסענשאפט? עס איז דאך א פאלק פון „כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו יודעים את התורה"! אזוי לכל הפחות דענקט דער איד, און דא זאגט אונז גאר גאט דורכ'ן נביא אז מיר אידען ווערען אזוי צו'הרג'עט און פארשניטען ווייל מיר ווייסען נישט! זאל גאט מיינען דערמיט אויך די רבנים, אז זיי ווייסען אויך נישט? אז די גרויסע ציוניסטישע פיהרערס מיט דר' חיים ווייצמאן בראשם ווייסען אויך נישט? אלזא וואס איז דאס פאר א מין זאך אז קיינער פון זיי ווייס נישט?

ווען ישוע המשיח איז געהאנגען אויפ'ן צלב פאר 2000 יאהר צוריק האט ער זיינע לעצטע ווערטער ארויסגערעדט אין געבעט צו גאט: „פאטער, איך בעט דיך, פארגיב זיי ווייל זיי ווייסען נישט וואס זיי טהוען", אט דארט הערען מיר אן עכא פון דעם נביא'ס ווערטער „נדמו עמי מבלי הדעת", ד"ה, מיין פאלק ווערט פארשניטען ווייל זיי ווייסען נישט, „זיי ווייסען נישט וואס זיי טהוען".

ווען ישוע המשיח איז געשטאנען אויפ'ן הר הזתים און א קוק געגעבען אויפ'ן בית המקדש, זעהענדיג די שרעקליכע קאטאסטראפע הענגענדיג דאריבער אזוי ווי א שווארצע כמארע, האט ער געוויינט און געזאגט: „הלואי וואלסטו געוואוסט די זאכען וואס געהערען צו דיין פריעדען . . . די טעג וועלען איבער דיר קומען ווען דיינע פיינד וועלען א גרוב ארום דיר גראבען און וועלען דיך ארומרינגלען, דיך בעלאגערען און דיך אנידערווארפען... ווייל דו האסט נישט געוואוסט די צייט ווען דו ביסט באזוכט געווארען". (לוקאס י"א). יא, אט־א־דאס ווייסט נישט דאס אידישע פאלק, נישט זיינע פיהרער און נישט זייערע רבנים . . .

דער וואס ווייסט פון הייליגען משיח און פון זיינע ווערטער, דער האט פריעדען מיט יעדען. ער באריהמט זיך נישט און בלאזט נישט פון זיך. ער לעבט רוהיג, שטיל און בעשיידען. ער ווערט א נייע קרעאטור און א געטליכער מענש. ער מיידעט אויס מחלוקות, קנאה און שנאה. ער לעבט נישט נור פאר זיך אליין נייערט אויך לטובת אנדערע מענשען. און אזוי צו לעבען מיינט א לעבען פון שלום און נחמה פאר'ן איד, און אזא לעבען קאן לחלוטין נישט שאפען שונאים פאר'ן איד און במילא נישט קיינע פאגראמען. און ווייל ישוע המשיח האט פאר אונז אזא מין לעבען געוואלט האבען, האט ער אונז באלעהרט ווי אזוי מיר זאלען זיך באנעהמען מיט אנדערע און אויך מיט זיי אין פריעדען לעבען. אלא לעבט מען אבער אנדערש מיט זיי, ברענגט עס במילא צרות און ליידען אויפ'ן גאנצען פאלק.

אן אנדערע אורזאך וואס ברענגט צרות און אומגליק אויף אונזער אידיש פאלק, זענען די חטאים ופשעים געגען גאט ב"ה, וועלכער זאגט אז דאס פאסטען און דאס לאנגע דאווענען מיט די אנדערע הונדערטע זאכען וואס מיר טהוען, ברענגען אונז נישט קיין כפרת עון. (ישעיה א').

דער גלויבען אין ישוע המשיח שאפט אבער אוועק ביידע אורזאכען, אי ער שטעלט אונז אין א גוטער באציהונג אין דער אויפפיהרונג מיט אונזערע מיט־מענשען און אי ער שאפט אוועק די חטאים געגען גאט, ווייל „וד' הפגיע בו את עון כלנו". (ישעיה נ"ג). ישוע המשיח איז געווארען דאס קרבן פאר אונזערע זינד. די רבנים ווייסען אבער ליידער נישט פון דעם.

„זיי ווייסען נישט אז ישוע המשיח האט שוין פאר אונז געליטען און באצאהלט.

„זיי ווייסען נישט אז אויב מ'נעמט נישט אן דאס וואס ער האט באצאהלט, מוז מען אליין באצאהלען. און מען באצאהלט טאקע . . .

„זיי ווייסען נישט אז ישוע המשיח וועט צוריק קומען און זיין דער מלך על כל הארץ, אויך פון אידען . . .

„זיי ווייסען נישט פון דעם נדמו עמי מבלי הדעת, כי אתה הדעת מאסת . . . און זיי פארמיאוס'ן, פארעקלען נאך אימער דאס וויסען וועגען ישוע המשיח. יא, אט־א־דאס דארף דער איד וויסען! אט־א־דאס דארף דער רב און יעדער אידישער פיהרער וויסען, און דאס דרש'ענען אין די שוהלען און אין די בתי מדרשים, ווייל „כה אמר ד' "! ווילען זיי דאס פארט נישט טהון, טא זאלען זיי כאטש ערלויבען אז די מיסאנערען זאלען עס טהון. זיי וועלען עס טהון בשלימות ווייל זיי „ווייסען יא" וואו די אידישע גאולה איז פאראן, נעמליך אין דעם גואל צדק ישוע המשיח, וועלכער האט באצאהלט, יא טייער באצאהלט פאר אונזערע זינד, און גלויבענדיג דאס, וואלטען מיר שוין נישט מעהר בעדארפט צו ליידען.

זייט אונז מוחל, איהר אידישע רבנים און פיהרער, איהר מעגט טאקע וויסען ווי אזוי א שאלה צו פסק'ענען ווען א ביסעל מילך איז אונטערגעלאפען אונטער א טעפעל פלייש . . . איהר מעגט וויסען ווי דער דין איז ווען „ביצה שנולדה ביו"ט. ווען "שנים אוחזין בטלית" . . . ווי אזוי מ'פארקויפט דאס חמץ כלומ'שט צו א גוי . . . און נאך אזאלכע הימעל־שרייענדע דינים וואס זענען לא מעלה ולא מוריד. יא, דאס אלעס מעגט איהר טאקע וויסען, איהר ווייסט אבער נישט וואו די אידישע גאולה שטעקט, און דערפאר שלאגט מען, נישט נור אליין דאס ארעמע אידישע פאלק, נייערט אויך אייך, ווערטהע רבנים, ווייל אייער פאראנטווארטליכקייט איז הימעל־שרייענד. נישט איהר ווילט אליין דערפון וויסען און נישט איהר ווילט צולאזען אז אנדערע זאלען דאס וויסען.

מיר רעדען צו אייך, אידישע פיהרער און ווערטהע רבנים, בדרך כבוד, און מיר ווילען אז איהר זאלט אונז פארשטעהן. אייערע שאלות פסק'ענען וועלען אונזער פאלק קיינמאל נישט די גאולה ברענגען, נייערט דאס וויסען פון ישוע המשיח איבער וועמען אלע נביאים האבען נביאות געזאגט; דערפאר פרעגט אויך דער גרעסטער חכם שלמה המלך אין משלי ל': „מה שמו ומה שם בנו", ווי אזוי הייסט ער (גאט) און ווי אזוי הייסט זיין זוהן. „כי תדע", דו דארפסט דאס וויסען, ווייל אין דעם שטעקט אונזער ישועה און אונזער נחמה.

זעהענדיג די רדיפות און הריגות פון אונגארן און רומעניען און וויסענדיג די אורזאכען דערפון פיהלען מיר א געוויסע פעראנטווארטליכקייט דאס אייך צו זאגען אז דאס איז „אצבע אלהים", נעמליך אז דורך די אטאקעס מצד די שטודענטען אויף אידען, רבנים און שוהלען, שרייט גאט, אווי אנצייגענדיג מיט זיין פינגער און בעט זיך ביי רבנים, געוואלד טהוט תשובה און דרש'ענט אויך אין אייערע שוהלען די בשורה טובה „כי פדה ד' את יעקב" דורך ישוע המשיח. ער בעט זיך ביי אייך רבנים „התנערי מעפר קומי לבשי בגדי תפארתיך עמי על יד בן ישי בית הלחמי קרבה אל נפשי גאלה". ווער

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישראל

אני הוא הרועה הטוב יוחנן 10 11

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל לד 23

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

VOL. X. No. 5. 50 CENTS A YEAR JANUARY, 1928.

צום נייעם יאָהר

מענשען פון אוראלטע צייטען האָבען געהאַט פאַרשיעדענע מיינונגען איבער דער צייט־רעכנונג און האָבען באַשטימט אַ פּונקט פון וועלכען מען זאָל אָנהויבען צו צעהלען דאָס נייע יאָהר. פאַרשיעדענע פּונקטען און פאַרשיעדענע מנהגים געפינען מיר אין דיעזער הינזיכט אין פאַרשיעדענע וועלט־טיילען צווישען פאַרשיעדענע נאַציאָנען. נור דאָ אין אונזער ציוויליזירטער וועלט רעכענט מען זיך נור מיט צווייערליי ניי־יאָהרס, נעמליך דאָס אידישע און דאָס קריסטליכע. מ'זאָגט יאקבי אַ שפּריכטוואָרט „אַזוי ווי עס אידעלט זיך אַזוי קריס־טעלט זיך", אָבער אין באַצוג צום נייעם יאָהר האַלט דיעזער כלל ניט אויס. די אורזאַך דערפון וועלען מיר זעהן ווייטער.

די צערעמאָניען און די ניי־יאָהר ווינשונגען צווישען אידען זענען גאַנץ פאַרשיעדען פון די צווישען קריסטען. אידען ווינשען זיך אין ראש השנה „חדש עלינו שנה טובה ומתוקה", ד"ה, אַז גאָט זאָל אידען געבען אַ גוט און אַ זיס יאָהר. אויך ווינשען זיך אידען „זכרנו לחיים . . . וכתבנו בספר החיים . . .", ד"ה, אַז מ'זאָל נור זוכה זיין צום לעבען און במילא אויך אַלעם וואָס מ'דאַרף צום לעבען, ועל כלם בעט דער איד אויך כבוד: „ובכן תן כבוד ד' לעמיך", אנשטאַט גאָט געבען כבוד וויל דער איד אַליין דעם כבוד.

און די קריסטען (מיר מיינען דאָ נישט די פּשוט'ע גוים), זיי ווינשען זיך נישט פאַר לעבען אָדער פאַר עסען און טרינקען, אויך נישט פאַר כבוד, נייערט זיי ווינשען אַז גאָטס נאָמען זאָל ווייטער און מעהר פאַרשפּרייט און באַקאַנט ווערען אין דער וועלט. און נישט נור אַליין ווינשט ער דאָס, נייערט ער בעט אַז גאָט ב"ה זאָל איהם פּערזענליך באַנוצען צו אָט דיעזען צוועק, גאָטס נאָמען באַקאַנט צו מאַכען. הן בדיבור והן במעשה. און ווי מיר זעהען איז טאַקע זייער וואונש ערפילט געוואָרען, ווייל גאָט האָט זיי טאַקע דערצו געהאָלפען זייער וואונש און פערלאַנג אויסצופיהרען. זיי פערברייטען גאָטס נאָמען אויף פאַרשיעדענע אופנים:

1) יעדער באַזונדער, געבענדיג אַ צעהנטעל פון זייערע פאַרדיענסטען אום צו קויפען ביבלען און זיי אַוועקצושענקען אין אַלערליי וועלט־טיילען, כדי אַלע זאָלען דאָס לערנען און זיך באַקענען מיט גאָט ב"ה.

2) מיט דעם וואָס זיי געהען אַרויס דרש'ענען וועגען גאָט ב"ה. און ווען אַלע קענען נישט געהן דרש'ענען, גיבען זיי זייער געלט צו שיקען מי־סיאָנערען אַז זיי זאָלען דרש'ענען און פאַרברייטען גאָטס נאָמען.

3) טהוען זיי דאָס דורך גרויסע קאָרפּאָראַציאָנען וועלכע האָבען דעם שטאַרקסטען אונטערנעמונגס־גייסט אַזאַ גרויסע אַרבייט אויסצופיהרען. אנשטאַט צו פאַרווענדען דיעזע פעהיגקייט צו מסחור און צו אַלע אַנדערע וועלטליכע ענינים באַנוצען זיי יענעם גייסט פון געניוס צו דער געטליכער אַרבייט צו דרוקען דאָס תנ"ך אין פאַרשיעדענע שפּראַכען און עס צו פאַרטיילען צו אַלער האַנד נאַציאָנען און ראַסען.

די עלטסטע אָרגאַניזאַציע פון דיעזען סאָרט איז די „בריטיש און פאָראין ביבעל און טראַקט סאָ־סייעטי" פון לאָנדאָן, ענגלאַנד, וועלכע האָט ניט לאַנג צוריק געפייערט דעם 122 יעהרליכען יובי־לעאום פון איהר עקזיסטענץ. די פאַקטען וועגען איהר טהעטיגקייט וואָס ווערען אַרויסגעבראַכט אין זייער רעפּאָרט זענען זעהר אינטערעסאַנט און לויי־בענס־ווערטה. אדרבה הערט:

די אויבען־דערמאָנטע סאָסייעטי, נישט רעכענדיג אַלע אַנדערע געזעלשאַפטען, האָט דורך דער צייט פון איהר עקזיסטענץ אָפּגעדרוקט ביינאַהע 400 מיליאָן ביבלען אין 600 פאַרשיעדענע שפּראַכען און דיאַלעקטען, וועלכע זענען איבערזעצט געוואָרען פון דער העברעאישער שפּראַך, ד"ה, פון אונזער לשון קודש. פאַר אַזאָלכע היידען וואָס האָבען לחלוטין נישט זייער אייגענע שריפט־שפּראַך, האָט דיעזע געזעלשאַפט באַשטעלט הויך־געבילדעטע מענער וועלכע האָבען פאַר זיי בעשאַפען אַן א' ב', און נאָכדעם דאָס תנ"ך איבערזעצט אין יענער שפּראַך און אין יענער ניי־געשאַפענער שריפט. מ'האָט זיי דאָס אויסגעלערענט צו לייענען און אַזוי האָבען זיי זיך באַקאַנט געמאַכט מיט גאָט ב"ה וועלכער האָט אויך זיי געשאַפען. יאַ, צו דיעזען הייליגען צוועק, שטייערען דאָס צו, אַלע נאָבעלע קריסטען מיט זייער געבען מעשר אָדער נאָך מעהר. זיי טהוען דאָס ווייל דאָס איז זייער הייסער וואונש עפּעס אויפצו־טהון פאַר גאָט ב"ה. אָט דאָס איז דער וואונש פון קריסטען סיי אין ניי־יאָהר און סיי אַלע טעג פון יאָהר.

אמת, אויך דער איד ווינשט זיך אין ר"ה „וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו ד' אלהי ישראל מלך . . ." וואָס קומט אָבער דערפון אַרויס, ער זאָגט דאָך דאָס נור מיט'ן מויל ניט צולעגענדיג אפילו אַ פינגער עפּעס צו טהון דערפאַר. און אַזוי זאָגענדיג נור מיט'ן מויל קנאַפּע 2000 יאָהר, איז דער גוי נאָך אַלץ געבליבען אַ גוי און ער וואָלט נאָך עד היום פון גאָט ב"ה נישט געוואוסט. דאָס זאָגען אַליין פאַר זיך אין דער שוהל איז נישט גענוג, מ'דאַרף עפּעס טהון, איהר הערט ר' איד, „טהון", אַרבייטען, דרש'ענען, זיך מוסר נפש זיין און געהן אפילו צו די זולוס, קאַניבאַלען, האָטען־טאָטען, מענשען־פרעסער און אויך זיי דערצעהלען פון גאָט ב"ה, און ווער עס קאָן ניט געהן זאָל דאָס געלד אהער געבען פאַר דער הייליגער עובדא. דאָס טהוט אָבער נישט דער איד! טהון טהוט דאָס דער נאָ־בעלער קריסט, ווייל זיין וואונש אַז גאָטס נאָמען זאָל פאַרברייט ווערען אין דער גאַנצער וועלט איז נישט נור מיט'ן מויל נייערט מיט'ן גאַנצען האַרץ. און דאָס טהוענדיג האָט דער קריסט במילא אַ גייס־טיגען שנה טובה ומתוקה. אָט אין דיעזען פונקט יודעלט זיך ניט אַזוי ווי עס קריסטעלט זיך.

פאַגראָמען אין רומעניען און אין אונגאַרן

דאָס איז געשעהן אין אַ צייט ווען די וועלט באַריהמט זיך איבער די גרויסע און וויכ־טיגע ערפינדונגען אין דער וויסענשאַפט, אין אַ צייט וואָס מיר האָבען שוין אַ „ליעג אָף נעישאָנס", צו וועמען מ'קאָן זיך געהן באַקלאָגען אויף יענעם אַזוי ווי כלומר'שט ביי אַן אייגענעם פאָטער; אין אַ צייט ווען אידען האָבען שוין אַן אייגען לאַנד אין ארץ ישראל, האָבענדיג גרויסע פיהרערס אָן דער שפּיצע פונ'ם פאָלק און פון דעם לאַנד. וועל־כער איד איז דאָס עפּעס ניט שטאָלץ אויף דר' חיים ווייצמאַן, דער פּרעזידענט פון די ציוניסטען איבער דער גאַנצער וועלט! אָט דיעזע ווערטער אין ענג־ליש קלינגען דאָך עפּעס אַזוי הויך אַז עס פאַראור־זאַכט עפּעס אַן אינספּיראַציע אויסערגעוועהנליך זיי. דיעזע גרויסאַרטיגע פראַזען זענען גענוג אָנצובלאָזען אפילו דעם קלענסטען איד מיט שמחה און טרייסט, און עס איז אויך גענוג אויפצובלאָזען אין יעדען נישט־איד אַ כעס און רוגזה דאַגעגען.

Published Monthly by the Williamsburg Mission to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER APRIL 14, 1922, AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN N. Y., UNDER THE ACT OF MARCH 1, 1897.